

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

IZ BAGDADA V STAMBUL

Karavana smrti

Izdajalec Saduk

Taborili smo tistikrat ob gornjem teku Džade.

Dela ni bilo nobenega, počivali smo, celili naše rane, lenarili ter uživali bogato in radarno gostoljubnost Hasan Ardšir mirza.

Počitka smo bili prav za prav vsi zelo potrebeni. Že od Mosula sem smo bili neprestano na potu. Le pri gumrjškem beju smo si nekoliko odahnili.

Sli smo od enega doživljaja do drugega, iz nevarnosti v nevarnost. Posebno jaz sem trpel, ker sem — prostovoljno seve — prevzel na svoje rame skoraj vso skrb za našo varnost.

Hasan Ardšir mirza se je pred begom iz domovine temeljito preskrbel z vsem potrebnim za dolgo pot v Kerbelo in v Hadramaut, kamor je bil namenjen. Imel je med svojimi zalogami celo užitke, ki bi jih človek v kurdijskih gorah tudi za drag denar ne dobil. Zato mi ni treba ponavljati, da se nam je dobro godilo.

Tudi družba je bila prijetna. Mirza je bil izobražen človek, mož brez običajnih orientalskih predskrov, dalo se je ž njim govoriti. In celo dame smo imeli v naši družbi, soprogo Hasan Ardšir mirze in njegovo sestro Bendo ter staro Alwo, služabnico. Prvih dveh seveda nismo drugače videli ko od daleč, in še tedaj sta bili zastrti. Le enkrat sem ju vidi v obraz, to je bilo tistikrat, ko sem se prvič prebudil iz globoke ometice, posledice ran, ki sem jih dobil pri napadu Bebebov.

Za tako odlično družbo sem mi trije, Lindsay, jaz in Halef, prav za prav nismo več spodobili. Da se že dolgo nismo brili, tega mi pač ni treba posebej omenjati. Pa tudi naša obleka je bila vse prej za strašilo v proso kot pa za med družbo. V boljšem kraju bi se ne bili smeli pokazati v njej. V večjem mestu pa bi nas gotovo prijeli, misleč, da smo potepuhi.

Saj smo pa tudi dan in noč tičali v njej, jezdili, hodili, se plazili po goščavah in pustnjah, sedeli ob taborskih ognjih, tudi spali, — in vse to že nekaj mesecov sem. Taklike potopisi se sicer prijetno priovedujejo in prijetno berejo, marsikaj človek v njih pove in marsikaj se iz njih zve, toda marsikaj je treba tudi molče preiti, ker je neprjetno o takih doživljajih govoriti. — In med take doživljaje spada tudi vprašanje o obleki in perili. Kdor potuje iz mesta v mesto, kdor prebiva v hotelih, ta seve lahko vsak teden in še večkrat menjajo perilo, si osnaži in popravi obliko, jo zamenja z drugo, ki jo ima s seboj v kovčevu. Kdor pa jezdil po goščavah in po divjih gorah, kdor spi na golih tleh in nima drugega s seboj ko puško, mušnico in nekaj najpotrebnnejše drobnarije, nobenega kovčega, nobene reči — ta seve ne more misliti na sveže perilo, na snažno in celo obliko in na druge take udobnosti, zavoljen mora biti če ob koncu potovanja vobče vse volela v cunjah od njega.

Hasan Ardšir mirza je poseljeb naju z Angležem smerljaje gledal. Bila sva v primeri ž njim res prava klateža in skrajni čas je že bil, da sva si omislila novo obliko.

Nekoč sva spet sedela zunaj tabora v mehki mahovini pod senčnatimi kostanjami in snovala načrte za naše potovanje v Bagdad in v Kerbelo, kamor bi bil kljub nevarnosti tudi

"Prišli bomo kmalu v Bagdad," je pravil, "in zato bi te rad poprej še nečesa prosil."

"Govori, mirza!"

"Pred odhodom iz domovine sem se z vsem bogato založil, tudi z obleko. Vem namreč, da se na potovanju obleka zelo obrabi. In tudi v Hadramautu ni dobrih trgovin z obliko.

Mož gost si in boš moj gost tudi v Bagdadu, ti in tvoga spremljevalca. Vaša obleka pa že res ni več za med ljudi. Ali vam smem ponuditi novo obleko iz svojih zalog?"

Smehljaje je gledal moj cujanji burnus.

Mož je seveda prav govoril. V taki obleki se s sijajnim Hasanom nisva mogla pokazati na bagdadske ulice.

Pa njegova ponudba je imela tudi svojo senčno stran. — Predvsem sem vedel, da Anglež ne bo hotel ničesar zastonj. Prav tako dobro pa sem tudi vedel, da si Hasan Ardšir mirza ne bo pustil oblike plačati. Tudi meni same mu se ni zdelo posebno častno, če bi bil koj prve dni, odkar sva se pogodila za skupno potovanje, že prejemal darove od njega. Nisem še čisto natančno poznal njegovega značaja, nekoliko previdnosti v občevanju ni moglo škodovati.

Sicer pa smo bili kvečjemu čez teden dni lahko že v Bagdadu in tam smo se lahko opremili, ne da bi nam bilo treba sprejemati darov. Kaj pa si o meni in moji zunanjosti beduini med potom mislili, to mi je bilo pač čisto vseeno. Pisten beduin ne pogleda, kako je običen tujec, ki ga sreča ampak kakšen je njegov konj in kakšna je njegova puška. In teh rečeh sem vedel, da bom vzbujal zavist vseh, ki me bodo srečali. Kvečjemu si je tak sin puščave lahko mislil, da sem konjski tat. Ta "polklic" pa je bil po njegovih narozih bolj časten ko sramoteni za mene.

Odgovoril sem torej:

"Hvala ti, Hasan Ardšir mirza! Vem, da nam hočeš držo. Pa prosim te, govorova o tej zadeti šele, ko prideš v Kadhimen! Za beduine iz rodu Džerbova sem dovolj dobro običen in tistih pet, šest dni do Bagdada bo obliko že še držala. Mislim, da bomo —."

Umolknil sem. Zazdelo se mi je, da čujem za murvinim grmom, ob katerem sva sedela, rahel šum. Tudi mirza ga je čul.

"Ne daj se motiti, emir," je dejal. "Kaka živalica bo, morbiti martinček ali pa kača. Ali pa kaka ptica?"

"O, moje uho je izkušeno, studiral sem vse vrste gozdnih glasov in dobro znam ločiti šum, ki ga povzroča žival, od šuma, ki ga povzroča človek, ce se plazi po gozdu. Tam v grmu se ne skriva žival, človek je!"

Naglo sem vstal ter pohitel v širokem polkrogu za grm. Res je tičal človek v njem. Eden izmed Perzovih ljudi je bil. Prijel sem ga.

"Kaj počenjaš tu v grmu?" sem ga vprašal.

FR. MIHČIĆ CAFE
7202 ST. CLAIR AVENUE

Night Club

5% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.

Odprt do 2:30 zjutraj

Norwood Sweet Shoppe
Mrs. Frances Krašović
6206 St. Clair Ave.
(zrazen Norwood gledališče)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

Newburške novice

Frank Opaškar je advokat, jo svoje otroke v katoliško šolo? Naša fara je sicer raztresena, toda vsi brez izjemne morali pošljati svoje otroke v katoliško šolo, razen iz Maple Heights in Randall. Če jih niso v preteklosti, ni bilo to radi nemožnosti, ampak le zaradi nebriznosti. Zlasti je istina tam, kjer je že kateri otrok že toliko odrasel, da zamore voditi tudi svoje mlajše bratce in sestrice. Nekateri starši misijo, da so s tem pozvali svojo naprednost, če so poslali svoje otroke v brezbožne šole. Kako napredni so bili, bodo enkrat sprevideli sami, ko bo treba dajati odgovor pred večnim Sodnikom glede duš, ki so jim bile izročene. —

Cerkvena zapoved se glasi: — "Starši, ki ne pošljajo svojih otrok (kjer je to mogoče) v katoliško šolo, ne morejo biti odvezani pri spovedi." Vem, nekateri je to vseeno. Toda prišel bo čas, ko jih ta prevzetnost ne bo držala več po koncu. Lucifer je rekel: "Ne bom Ti služil!" Tako pravijo tudi tisti starši, ki reko (v dejanju): "Ne bom spolnoval zapovedi!"

Naša šola je prosta, je tako javna, kot so vse druge. Naša šola je SLOVENSKA, kjer se otroci poučujejo tudi slovensko, da bodo znali vsaj čitati. Toda pred vsem, naša šola je KATOLIŠKA, kjer dobivajo otroci pravo izobrazbo, ne pa kako sirovo naprednjaštvo, ki samo trenira, ne pa izobrazuje. Človek je več proti nebu, kadar je oblačno in bi rekel: "No, zdaj sem pa oblake razpršil!" Magari če deželske oblasti napišejo deset divorce papirjev, poročna vez ni razdrta in če dobe takljude sto takozvanih ločitvenih listin, je vse zastonj. Kar je Bog združil, naj nihče ne razdrži," pravi božji Sin.

Po cerkveni slovesnosti se je vršila lepa domača ohcit pri Bradačevih, pri kateri so rekli Bradačev oče, da imajo "še eno za oddati." Imajo sicer še dva sina neoženjena, ampak ta dva si lahko sama pomagata, so rekli. Novemu paru želimo obilo veselja in sreče ter zadovoljnosti in prav gladko pot skozi življenje.

Velikanskega obsega bo v nedelji Baragova proslava v Puritas Springs parku. Začne se že s slovesno sv. mašo ob 11. v cerkvi sv. Vida. Very Rev. Hugo Bren iz Lemonta bo slavnostni govornik v Puritas Springs. Ogromna udežba se pričakuje od vseh strani in prostori so veliki, da bodo lahko vsi ljude komodno postreženi.

Drugi pa pojdejo v Cedar Point. Že dolgo so se pripravljali na ta izlet. Le škoda, da se je zbral vse na isti dan. Vse take večje reči bi se morale vršiti v sporazumu ena z drugo, da bi se narod ne cepil na razne kraje. V bodoči naj bi se take reči, ki so za vse skupaj, vedno pripravljalne z ozirom na razne večje prireditve. Tu ni vprašanje glede važnosti: gre za skupnost.

Po partedenski bolezni je smrt rešila Mrs. Frances Beršič, rojeno Glavan, staro 62 let. Svoj čas je služila nekaj časa kot hišna v župnišču. Farani naj se je s pominjajo v molitvi. Naj ji sveti večna luč in naj počiva v miru.

Sedaj se je pa približal čas, ko bodo tudi matere imeli nekaj počitnic. Da, res jih bo imele. Ali veste kako? — Šola se prične čez dober teden, osmeča septembra. Vem, da že komaj čakajo tega dneva, ko bodo otroci pobrali svoje knjige skupaj in odšli v šolo. Ali mi je treba ponavljati zopet glede stroge dolžnosti, ki jo imajo starši, da pošlje-

61. ceste 100, Mrs. Ponikvar iz 71. ceste 100, Mrs. Debevc iz 72. ceste 100. In ker smo se za to še druge zavzele, bomo menda ja vse razprodale.

Priporočljivo je, da imamo vse lepe narodne noše. Tudi kape moramo imeti vse brez izjemne. To velja zlasti za udeležbo pri sv. maši. Za v park je pa vse dobro.

Torej žene in dekleta, počitno se, da smo katoliške in narodne, da nas bo videl Bog in ljudje. Naprej rojakinja, da se urešniči naš cilj: Jugoslovanski kulturni vrt!

Rose Zupančič.

— o —

Naš žogometni sport

To je smeha vsak torek večer pri fari Marije Vnebovzete na Holmes ave., ko igramo žogo. Toda zadnji torek ga je bilo pa še več, ko jo je naš novi rekrut primahal z lopato na igrišče. Misil je, da bo udrial po žogi kar z lopato. Pa smo ga ustavili: Žulich, tako se ne boš nič naučil. Miserimo samo bat! Že dobro, bom pa tako ko drugi, se je udal. Reči pa moram, da zna imenitno, ker Laurich Beers ga že kupujejo od nas, pa ga ne damo. Kaj ne, John, saj tudi ne greš od nas? Tako je prav, podpora!

Kaj pa, če bi se v naših sedanjih farah kaj takega ustavili? Pri sv. Kristini bi radi ustavili ball team, pa nimajo dovolj mož nad 40 let starih. Vzrok je: mlada fara.

Kaj pa v Lorainu pri sv. Cirili in Metodu? Tam bi pa lahko kaj takega napravili. Če boste, pridemo k vam in se poskusimo, kateri bo boljši.

Kaj pa fara sv. Lovrenca in sv. Vida? Zganite se!

Vsak igralec mora biti 40 let star in doma iz Kranjskega. To je vse, kar je treba. O izidu tekme boste videli pa na angleški strani in bo poročal John Trček.

Torej fantje, v torek večer točno ob šestih vse na igrišče fare Marije Vnebovzete. Po zdrav vsem ljubiteljem žoge.

Louis Simenc, manager.

— o —

Zadušnica

Za pokojno Jennie Klaus se bo brala sv. maša v nedeljo ob 7. uri v cerkvi sv. Vida ob priliku druge obletnice smrti ranjke. Prijatelji so prošeni, da so navzoči.

— o —

Zidje za sebe

Zidje v Clevelandu nameravajo nabrati \$445,000 tekom par mesecev za podporo svojih siromakov.

— o —

Pridobijajte člane za S. D. Zvezo

MALI OGLASI

Fina zabava

bo v nedeljo pri Beretiču v Madison, O. Kdor se hoče tje udobno peljati, naj bo ob 1:30 popred SND na St. Clair Ave. Vozil bo John Oblak s svojim velikim busom.

— o —

Isče se dekle

da bi pomagala za baro tri dni v tednu. Mora biti starata najmanj 21 let. Plača po dogovoru. Vpraša se na 6101 St. Clair Ave. (207)

— o —

Naprodaj je

restavrant začeno s pivnico. Lastnik proda poceni. 5903 Superior Ave. (207)

— o —

Proda se

mala slaščičarna v sredini slovenske naselbine ob prometni cesti. Se proda poceni. Poklicište KENMORE 2447-W. (205)

— o —

Pozor!

Mi brusimo nože, škarje, britve in vse enako orodje. Točno delo in nizke cene! Se vladljuno priporoča.

John Mostečnik

1017 E. 66th Place (206)

Preša naprodaj

Poceni se proda dobro ohrazena preša za grozdje, za eno tono, na električni pogon. Istotam se proda za eno tono truck v dobrem stanju. Kogar zanima, naj si ogleda na 119 E. 61st St.

Ženska išče delo za gospodinjstvo. Iščejo se tudi dve sobi za stanovanje. Primenite naslov v urad tega lista.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI

